

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

III. Hæc tuitio concessa Crucesignatis, erat propagatio quædam pacis & treugæ Domini. Itaque facilè Principes nostri hanc curam ad se revocarunt; & Crucesignatis tuitionem suam indulserunt, è ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

T. 4 Libert. Eccl. Gall. c. vii. N. 21.

Vide Concilium Monst. habitum an. 1175, cap. 6, cum Neri Balac.

Concil. Clarom. c. 2.

119 ep. 175.

privilegiis donavit. Ea mandato quodam comprehensa ad Philippum Regem per Nuntium transmisit: quibus personas Crucesignatorum & bona eorum, ex quo Crucem susceperunt, sub P. Petri & sua protectione suscipit, necnon sub Archiepiscoporum & aliorum Ecclesie Pralatorum defensione; statuens ut donec de eorum obitu vel reditu certissime cognoscatur, integra remaneant, & quieti consistant. Quod si quisquam contra presumpserit, per Ecclesiarum Pralatos, appellatione remota, censura ecclesiastica compestatur. Addit creditores ab Episcopis cogendos ut iis militibus jusjurandum remittant, quod de usuris solvendis præstiterunt, & à seculari potestate Iudæos, à quorum commercio interim fideles abstineant. Quid in hoc negotio sibi agendum esset, Philippus Odonem Burgundiæ Ducem, Franciæ parem, consuluit. Ille graviter respondit, nihil in regno absque Regis & procerum consensu à Papa decerni posse quod jurisdictioni temporali præjudicium aliquod inferat, imò verò nihil omnino novi à quocumque in regno instituendum contra veterem consuetudinem. Hæc sunt verba Odonis: *Non videtur justum nobis vel rationabile, nec licitum Domino Pape vel alij, quod in regno vestro institutionem faciat, nisi de consilio vestro & vestrorum, quare vos vel alij vestri Barones & fideles servitium & justitias hominum suorum debitas perdant. Consulimus etiam vobis quod nullomodo patiamini quod aliquis in regno vestro aliquid novum instituat quod temporibus predecessorum vestrorum institutum non fuerit vel ordinatum vel usitatum.* Hæc ultima verba, ut supra monui, pertinent ad Constitutiones Pontificum quæ late erant à Bonifacio & ejus decessoribus, & anno sequenti MCCXCVII. in librum sextum Decretalium compactæ sunt.

II. Non aliena videbatur à disciplina usûque recepto superiorum temporum hæc Bonifacij constitutio. Etenim Urbanus II. in Concilio Claromontano, cum pacem & treugam statuisset canone primo, (de qua dictum capite superiori) eam canone sequenti ad eos qui Hierosolymitanum iter aggredierentur, extendit: *Item placuit omnia bona eorum qui Hierosolymas pergunt, semper & ubique esse salva, in pace & treuga, quousque redierint.* Quare prætextu hujus tuitionis ecclesiasticæ, si qua de rebus ad Crucesignatos pertinentibus moveretur quæstio, Episcoporum erat cognitio; qui censuris invasores obstringebant, ut testatur Ivo; quavis observet novam esse institutionem de tuitione ecclesiastica impendenda rebus militum Hierosolymam proficiscentium. Hanc tuitionem confirmavit, adjuncta quoque peccatorum remis-

sione, Lateranense Concilium sub Callisto II. anno MCCXII. cap. XI. *Eis qui Hierosolymam proficiscentur, & ad Christianam gentem defendendam, & tyrannidem infidelium debellandam efficaciter auxilium præbuerint, suorum peccatorum remissionem concedimus, & domos & familias atque omnia bona eorum in B. Petri & Romanæ Ecclesie protectione, sicut à Domino nostro Papa Urbano statutum fuit, suscipimus. Quicumque ergo ea distrabere, vel auferre, quandiu in via illa morantur, presumpserint, excommunicationis ultione plectantur.* Idem postea constitutum fuit à Gregorio VIII. Pontifice apud Neubrigentem, *scilicet ut bona eorum qui crucem acceperint, cum suis famulis, sub sanctæ Romanæ Ecclesie necnon Archiepiscoporum & Episcoporum atque aliorum Pralatorum Ecclesie protectione consistant.* Quas constitutiones is effectus secutus est, ut plurimi se hujus protectionis gravissimo labori accingerent, quò se à creditorum vexatione liberarent, teste Vvillemo Tyrio. Hujus tuitionis & præsidij ecclesiastici auxilium imploravit Henricus III. Anglorum Rex, cum à Gastonis VIII. Domini Benearenfis copiis in Vasconia premeretur. Cum enim validissimam classem pararet, ex Anglia Burdegalam appulsurus, cruce assumpta transmarinum bellum in subsidium terræ sanctæ simulans, literas ab Innocentio IV. impetravit anno MCCCLIII. quò in tuitionem Ecclesie Romanæ suscipere, & ejus hostes excommunicatione & interdicto percellerentur à delegatis iudicibus.

III. In Gallia locum habuit prima illa pacis istius promulgatio, in gratiam Crucesignatorum; quæ pacis & treugæ Domini de Principum consensu Episcopis commissæ extensio quadam erat & propagatio potius quàm nova omnino institutio. Itaque labentibus annis hanc ad se curam Reges nostri revocarunt; ideòque Philippus Augustus cum de subsidio Acrensis urbis cogitaret, militum ad bellum transmarinum profectorum facultates tuitione regia munivit, & biennij inducias debitoribus indulfit, edicto solenni quod in publico regni conventu ex Episcoporum & procerum sententia constituit, quemadmodum scripsit Rigordus auctor illius seculi. Quare cum Bonifacius VIII. jus antiquum reperere vellet, quod actu contrario à Gallis nostris jam à centum annis interruptum erat, de procerum consensu mandatum illud Bonifacij non est admittum, juxta sententiam Odonis Burgundiæ Ducis.

IV. Hoc consilio semper usi fuerunt Reges Francorum, ut Conciliorum vel Pontificum decretis intercederent executionem impediendo,

Edrom of 1175
in. d. d. c. vii. p.
x. x. i. de. m.

Caill. Neri. l. 1.
c. 11. d. d. c. vii.
p. 21. & 22. de
Hierosolyma per
p. 11. d. c. vii.

Tyrol. c. 11.

Innoc. epist. ad
relatum l. 7. d. c.
11. c. 4.